

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning.

Da den gældende Lov udløber med Udgangen af August dette Aar og Rigsdagen næppe er inde til den Tid, foreslaas det, at Loven forlænges til Udgangen af dette Aar. Der er kun indført et Par Ændringer.

Bestemmelsen om Udbetaling af Kornpuljen den 1. September rykkes frem til 15. Juni af Hensyn til de store Terminsvanskeligheder, som det mindre Landbrug i Aar er udsat for, og der gives Mulighed for at standse Udførsel af Korn og Foderstoffer, dersom dette anses for nødvendigt.

Det tredje Forslag er *Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen*. For denne Lov gælder det samme som for Kornloven; den udløber med Udgangen af August dette Aar, og den foreslaas forlænget til Udgangen af December dette Aar.

Der er kun indført to Ændringer i Forslaget. Den ene er, at Beløbet, som stilles til Raadighed for Socialministeren til Fordeling af Flæsk og Svinekød til trængende Personer, nedsættes, svarende til den meget kortere Tid, som foreslaas for Lovens Gyldighed i Forhold til den gældende Lov.

Den anden Ændring gaar ud paa at undlade at anvise Dækning for dette Beløb paa 1½ Mill. Kr. Spørgsmaalet om Dækning af de Beløb, som bliver Statens Bidrag baade til denne Lov og til Loven om en Smørordning, er det Regeringens Hensigt at vente med at afgøre til Efteraaret, fordi man ikke nu kan se, hvor meget det bliver — det afhænger bl. a. i høj Grad af Smørnoteringens Højde og af Forbruget af Smør og Mælk herhjemme, som ingen jo paa dette Tidspunkt kan opgøre fuldkommen nøjagtigt —, og man ved jo heller ikke nu, hvor meget det bliver nødvendigt at skaffe ekstra Dækning for.

Dersom disse tre Lovforslag vedtages, gælder de sammen med Kødloven alle til Udgangen af dette Aar, og det er da min Hensigt i Sommer at optage Forhandlinger med Landbrugets Organisationer om disse Forslags Forlængelse og om eventuelle Ændringer, som Erfaringen belærer os om vil være rigtige at gennemføre, og som der forhaabentlig kan opnaas Enighed om.

Disse fire Love vedrører de vigtigste Produktionsgrene inden for Landbruget, og de gaar alle ud paa at stabilisere Priserne paa Landbrugsvarer, som ellers maa befrygtes til Tider at blive alt for lave paa Grund af pludselige tilfældige Aarsager ude i den store

Verden, som ingen Forbindelse har med det Prisniveau, der findes her i Landet.

Det er Regeringens Opfattelse, at de Varer, som kan fremstilles her i Landet og forbruges af den danske Befolkning, bør betales med en Pris, der betinger en anstændig Løn for de Mennesker, der udfører et Arbejde for at fremstille disse Varer, enten det er som Ejere af Bedriften, eller det er som Lønarbejdere.

Jeg ønsker dog at tilføje, at jeg tror ikke, disse Loves Vedtagelse sammen med vidtgaende Bestræbelser for at fremme Afsætningen i Udlandet for de Landbrugsvarer, som der ingen Afsætning er for paa Hjemmemarkedet, og den Række af Kriseleve, der er vedtaget, og som det har været nødvendigt at vedtage, vil kunne skabe fuld Forrentningsmulighed, med den Gæld, der hviler paa Landbruget for Tiden, og som er opstaaet under helt andre Forhold og Forrentningsmuligheder end de nuværende.

Desværre synes det at se ud til, at den Situation, som dansk Landbrug blev stillet over for 50 Aar siden, gentager sig. De tekniske Fremskridt paa alle Omraader bidrog for 50 Aar siden til, at vore Konkurrenter paa den anden Side af Jordkloden kunde fremstille Korn til det europæiske Marked til Priser, som vi slet ikke kunde konkurrere med. For mig at skønne er der al Udsigt til, at en Situation som den, der forelaa for dansk Kornsalg dengang, nu er ved at indtræde for dansk Smørproduktion. Vi kan ikke se bort fra, at medens de danske Smørproducenter hurtigt har reageret over for det store Prisfald paa Smørret ved en Nedsættelse af Eksporten paa ca. 30 Mill. kg aarlig, har vore Konkurrenter i New Zealand og Australien samtidig øget Eksporten. Det er formodentlig et Bevis paa, at de har lettere ved at konkurrere under de lavere Priser, end vi har her i Danmark.

Et Bidrag til denne Udvikling har den Præferencetold paa Ikke-Kolonismør, som England har gennemført, og som vi vel ikke kan gøre os stort Haab om at komme af med foreløbig, formentlig ogsaa ydet. En lignende Mulighed for at udnytte en ugunstig Situation som den, dansk Landbrug havde for 50 Aar siden, ved at bruge det billige, indførte Korn til at skabe en stor Fedevareeksport med, er der, saa vidt jeg kan se, endnu ikke nogen Udsigt til denne Gang. Tilbage staar der da for mig den Kendsgerning, at da der næppe er Udsigt til væsentligt bedre Afsætningsforhold og højere Priser paa de udenlandske